CURTEA DE APEL NORD

Dosarul nr. 1r-797/2025 Judecătoria Soroca, sediul Central
1-25131198-03-1r-20102025 Judecător: Cristina Botnaru

D E C I Z I E
În numele Legii

26 februarie 2026 mun. Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Nord
În componența:
Președintele completului, judecătorul: Ghenadie Liulca
Judecătorii: Aurelia Andronache și Ludmila Iarmaliuc

judecând în ordine de recurs, recursul avocatului Ludmila Ciuhrii în interesele inculpatului Dorogan Octavian și recursul suplimentar al avocatului Alexandru Panaghiu în interesele inculpatului Dorogan Octavian declarate împotriva sentinței Judecătoriei Soroca, sediul Central din 24 septembrie 2025 în cauza penală privind condamnarea lui:

Dorogan Octavian ***,** a.n. *****, necăsătorit, studii medii incomplete, neangajat în câmpul muncii, nesupus serviciului militar, cetățean al R. Moldova, anterior nejudecat;

- în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 264 alin. (4) Cod penal,

Cauza a fost examinată în baza art.364[1] Cod de procedură penală, judecata pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Termenul de judecare a cauzei:
În instanța de fond: *12.09.2025 - 24.09.2025*;
În instanța de recurs: *20.10.2025 - 26.02.2026*.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținându-se cont de argumentele recursului, materialele cauzei, pentru expunere asupra recursului, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă:

Prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul Central din 24 septembrie 2025, ***Dorogan Octavian*** a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal, cu aplicarea art. 70 alin. (3^1) și art. 80^1 alin. (2)

Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu anularea dreptului de a conduce mijloacele de transport.

S-a dispus calcularea termenului executării pedepsei închisorii din data pronunțării sentinței – 24.09.2025, cu includerea în termenul închisorii perioada aflării lui Dorogan Octavian în stare de arest preventiv, din 30.06.2025, ora 22:20, până la 24.09.2025.

Până la rămânerea definitivă a sentinței în privința lui Dorogan Octavian a fost menținută măsura preventivă „arest preventiv".

Termenul de executare a pedepsei sub formă de anulare a dreptului de a conduce mijloace de transport, în temeiul art.65[1] alin.(4) Cod penal, urmează a fi calculat din momentul executării pedepsei principale.

S-a încasat de la inculpatul Dorogan Octavian în contul statului, cheltuielile judiciare în sumă de 4 890,00 lei (patru mii opt sute nouăzeci lei 00 bani).

De asemenea prin sentință a fost soluționată soarta corpurilor delicte.

Informarea Direcției documentare conducători auto din Departamentul înmatriculare a mijloacelor de transport și calificare a conducătorilor auto din cadrul Agenției Servicii Publice a Republicii Moldova, prin intermediul Organului de Probațiune Soroca, privind anularea dreptului perfectării pe numele inculpatului Dorogan Octavian, de a conduce mijloacele de transport.

Pentru a se pronunța cu sentința în cauză instanța de fond a constatat că, ***Dorogan Octavian*** la 30.06.2025, în jurul orei 19:30, nedeținând permis de conducere pentru mijlocul de transport pe care-l conducea și fiind în stare de ebrietate alcoolică, acționând din imprudență, nedându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, neprevăzând posibilitatea survenirii urmărilor lor prejudiciabile, deși trebuia şi putea să le prevadă, contrar prevederilor pct. 10 subpct. 1) lit. b) și subpct. 2) lit. a) din Regulamentul Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009, potrivit cărora: „Persoana care conduce un vehicul trebuie să posede cunoștințe şi să execute cerințele prezentului Regulament, precum şi să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum" și „Persoana care conduce un autovehicul (vehicul) trebuie să posede şi, la cererea polițistului, polițistului de frontieră, ofițerului echipei mobile a Serviciului Vamal, este obligată să înmâneze pentru control permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus sau actul de identitate valabil pe numele său, pentru a putea fi verificat dreptul de a conduce vehicule din categoria (subcategoria) din care face parte vehiculul condus", contrar prevederilor pct. 14 lit. a) din Regulamentul Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009, potrivit cărora: „Conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența

drogurilor sau altor substanţe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere”, și contrar prevederilor pct. 45 subpct. 1) lit. a), b) și d) din Regulamentul Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009, potrivit cărora: „Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: starea psihofiziologică ce influențează atenția şi reacția”, „dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase” și „situația rutieră”, conducând pe strada centrală din s. *****, raionul Soroca, automobilul de model „Audi A6”, cu nr. de înmatriculare *****, și având-i în calitate de pasageri pe Straton Viorel și Dolghier Ion, nu a ținut cont de situația rutieră şi condițiile rutiere, nu a adaptat viteza ce i-ar permite conducerea vehiculului în siguranță, iar în rezultat, nu s-a isprăvit cu conducerea mijlocului de transport menționat, părăsind partea carosabilă, în urma cărui fapt, s-a tamponat într-un copac de pe acostament.

Ca urmare a accidentului rutier comis, pasagerul Straton Viorel a decedat la fața locului în rezultatul leziunilor capului incompatibile cu viața care, conform raportului de expertiză judiciară nr. 202529C0050 din 06.08.2025, s-au manifestat prin: traumă cranio-cerebrală deschisă; echimoze și excoriații pe cap, plagă contuză în regiunea parietală stângă, nazoragie, otoragie, hemoragii în țesuturile moi pericraniene, fractură cominutivă a oaselor bolții și bazei craniului, hemoragii scunde epi și subdurale, subarahnoidiene, intraparenchimatoase. Traumă toracală închisă: fractura sternului, fractura coastelor 2, 3, 4, 5 pe dreapta și 2, 3, 4, 5, 6 pe stânga toate cu hemoragii în țesuturile moi la acest nivel. Contuzia hililor pulmonari. Echimoze, excoriații, plăgi strivite și excoriate pe spate, torace, membrele superioare și inferioare.

Pasagerului Dolghier Ion i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de excoriații în regiunea frontală pe dreapta și cotul drept, echimoză pe nas și care, conform raportului de expertiză judiciară nr. 202529P0231 din 11.07.2025, condiționează o dereglare de sănătate de până la 6 zile și conform acestui criteriu se califică ca vătămare corporală neînsemnată a integrității corporale sau a sănătății.

Ulterior, la Dorogan Octavian, în urma testării alcoolscopice cu alcooltestul „Drager Alcotest 8510”, s-a stabilit că concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat, potrivit tichetului nr. 8471 din 30.06.2025, constituia 0,90 mg/l, fapt ce depășește limitele de alcool admisibile.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmate de probele administrate, instanța a reținut că *în drept* faptele inculpatului Dorogan Octavian întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal –

încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare care a provocat decesul unei persoane, acțiune săvârșită cu depășirea limitelor de alcool admisibile și de către o persoană care nu deține permis de conducere.

Până la începerea cercetării judecătorești în prima instanță, inculpatul a declarat personal prin înscris autentic că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să aibă loc în baza art. 364^1 Cod de procedură penală, în baza probelor administrate la etapa de urmărire penală, care a fost acceptată prin încheierea instanței de judecată.

Exercitarea căilor de atac:

Împotriva sentinței instanței de fond în termen a declarat recurs avocatul Ludmila Ciuhrii în interesele inculpatului Dorogan Octavian, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței Judecătoriei Soroca, sediul Central din 24 septembrie 2025 în latura pedepsei, cu emiterea unei noi decizii, prin care lui Dorogan Octavian să-i fie stabilită pedeapsa închisorii sub limita minimă a sancțiunii art. 264 alin. (4) Cod penal în corespundere cu art. 79 alin. (1) și (3) Cod penal.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de fond corect a stabilit circumstanțele cauzei și a indicat normele legale referitoare la criteriile de individualizare a pedepsei; a specificat lipsa circumstanțelor ce ar agrava răspunderea, de asemenea, a expus date referitoare la personalitatea inculpatului.

La fel, se relevă că inculpatul are vârsta de 19 ani, şi-a recunoscut vina din start, a contribuit activ la cercetarea circumstanțelor cauzei în termeni restrânși, s-a comportat decent şi responsabil pe parcursul urmăririi penale şi a procesului judiciar, nu se află la evidența medicului narcolog sau medicului psihiatru; de curând a revenit acasă din rândurile armatei şi intenționa să meargă la studii; anterior nu a fost tras la răspundere penală, infracțiunea comisă de el din imprudență face parte din categoria celor grave. Inculpatul regretă mult cele întâmplate şi sincer se căiește de cele săvârșite, a acordat ajutor material familiei decedatului şi se obligă să-i susțină material în continuare. Totodată, dosarul nu conține informații sau date care i-ar caracteriza din punct de vedere negativ. Mai mult, părțile vătămate nu au înaintat pretenții materiale sau morale faţă de vinovat, și au solicitat lăsarea lui Dorogan Octavian la libertate.

Astfel, se conchide că aplicarea pedepsei cu închisoare pe un termen de 4 ani, pentru inculpat, este o pedeapsă mult prea aspră și îi creează, atât lui cât şi familiei sale, sentimente de nedreptate şi descurajare.

De asemenea, instanța de fond, conducându-se de prevederile art.70 alin.(3^3) și 80^1 alin. (2) Cod penal, corect a stabilit noile limite ale pedepsei ce urma a fi aplicată vinovatului, însă la stabilirea mărimi pedepsei penale, instanța nu a acordat eficiență deplină dispozițiilor art.78 și 79 Cod penal, efectele

circumstanțelor atenuante şi agravante și aplicarea pedepsei mai blânde decât cea prevăzută de lege.

În speță, apărarea consideră că în corespundere cu art.79 alin.(1), (3) Cod penal, lui Dorogan Octavian urma a-i fi stabilită pedeapsa sub limita minimă a sancțiunii art.264 alin.(4) Cod penal, ținând cont de vârsta inculpatului, comportarea lui după consumarea infracțiunii, căința sinceră, poziția părții vătămate (succesorului victimei) vis-a-vis de pedeapsa pentru vinovat.

Ulterior, la 12.02.2026, avocatul Alexandru Panaghiu în interesele inculpatului Dorogan Octavian a depus recurs suplimentar, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței Judecătoriei Soroca, sediul Central din 24 septembrie 2025 în latura pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi decizii privind stabilirea în privința lui Dorogan Octavian a pedepsei sub limita minimă prevăzută de lege, în temeiul art. 79 alin. (1) Cod penal.

În susținerea poziției respective reiterându-se prevederile art. 79 alin. (1) Cod penal s-a invocat că instanța de fond a individualizat eronat circumstanțele de ordin excepțional, și anume: comportamentul inculpatului în timpul și după consumarea infracțiunii - și-a recunoscut integral vina, manifestând căință în raport cu cele comise, de caracteristica persoanei vinovatului – vârsta de 19 ani, și-a recunoscut vina, a contribuit activ la cercetarea cauzei în termeni restrânși, s-a comportat decent și responsabil pe parcursul urmării penale și a procesului judiciar, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, lipsa datelor care l-ar caracteriza negativ, anterior nu a fost judecat.

La fel, s-a evidențiat că Dorogan Octavian este unicul întreținător al întregii familii, lucrând sezonier în domeniul construcțiilor și la pădure, are o familie numeroasă, iar privarea sa de libertate ar lipsi întreaga familie de unicul întreținător, iar viața sa la cei 19 ani, pe care-i are, va fi distrusă pe viitor, iremediabil.

În acest context, recurentul consideră că nu este rațional ca Dorogan Octavian să execute pedeapsa închisori, or, scopul pedepsei penale și anume restabilirea echității sociale, corijarea și reeducarea acestora pot fi atinse și fără izolarea lui reală de societate, la caz fiind aplicabile prevederile art. 79 Cod penal.

Argumentele părților:

Potrivit prevederilor art. 447 alin. (1), (2) Cod procedură penală recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. **(2)** Instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului și a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

La data de 24.02.2026 în instanța de recurs a parvenit referința depusă de procuror în Procuratura de Circumscripție Nord, Lilliana Pasat, prin care s-a solicitat respingerea recursului declarat de către avocat în interesele inculpatului Dorogan Octavian împotriva sentinței Judecătoriei Soroca, sediul Central din 24.09.2025, cu menținerea sentinței fără modificări.

La data de 26.02.2026 în instanța de recurs a parvenit cererea avocatului Codreanu Dumitru în interesele succesorului victimei Tatiana Cebotari, prin care s-a invocat că susține poziția expusă în prima instanță, unde l-a iertat pe inculpatul Dorogan Octavian pentru infracțiunea comisă, or, este o infracțiune comisă din imprudență, și eu sunt rude.

Aprecierea instanței de recurs:

Cercetând materialele cauzei penale în raport cu argumentele invocate în recurs, verificând legalitatea și temeinicia sentinței în baza materialelor dosarului, Colegiul penal conchide necesitatea respingerii recursului avocatului Ludmila Ciuhrii în interesele inculpatului Dorogan Octavian ca nefondat, iar recursul suplimentar al avocatului Alexandru Panaghiu în interesele inculpatului Dorogan Octavian ca fiind depus peste termen, păstrând fără modificări sentința contestată, din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 437 alin. (1) pct. 1^4) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Potrivit art. 364^1 alin. (10), (11) Cod de procedură penală, sentința adoptată în condițiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale şi măsura de pedeapsă stabilită. **(11)** Partea vătămată poate ataca cu recurs sentința, invocând doar erorile procesuale. Recursul se judecă de către instanța ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art.447 şi 448.

Conform art. 448 Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Potrivit art.449 alin. (1) pct.1) lit. a) și b) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat; și dacă recursul este depus peste termen.

În această ordine de idei, Colegiul reține că prezenta cauză a fost judecată de către instanța de fond în temeiul art.364^1 Cod de procedură penală, adică în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, acceptate de către inculpat în corespundere cu alin. (3) a normei vizate prin cererea depusă până la începerea cercetării judecătorești, potrivit căreia el a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu.

Respectiv, chestionându-l pe inculpat sub jurământ în ce privește recunoașterea bazei probante administrate pe caz și a faptelor reținute în rechizitoriu, instanța în corespundere cu art.364[1] alin. (4) Cod de procedură penală prin încheiere protocolară i-a admis cererea pe motiv că din probele administrate rezultă că faptele sunt stabilite, iar în cauză sunt suficiente date cu privire la personalitatea sa, ce ar permite stabilirea corectă a pedepsei penale, după care a recurs la interogarea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului, efectuând cercetarea nemijlocită a bazei probante administrate pe caz, cu expunerea ei detaliată în conținutul procesului-verbal al ședinței de judecată și în sentința adoptată.

Atât la faza urmăririi penale, cât și în instanța de fond inculpatul Dorogan Octavian a recunoscut faptele săvârșite, depunând sub jurământ declarații consecvente referitor la cele comise, acestea coroborând întru tot cu restul probelor administrate pe caz.

Colegiul penal constată că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și de drept, ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, încadrând just acțiunile inculpatului Dorogan Octavian în baza dispozițiilor art. 264 alin. (4) Cod penal.

Concluzia descrisă se confirmă prin probe pertinente și concludente care au fost cercetate de instanța de fond și care în ansamblul lor, din punctul de vedere al coroborării, dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunilor incriminate.

Colegiul consideră că, instanța de fond a adoptat o sentință legală și întemeiată, apreciind fiecare probă din punctul de vedere al pertinenței, concludentei, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punctul de vedere al coroborării lor, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală.

La fel, Colegiul penal reține că sentința corespunde prevederilor art.384, art. 389, art. 364[1] Cod de procedură penală, conține probe de vinovăție acceptate de inculpat și sub acest aspect sentința nici nu se contestă.

Potrivit textelor recursurilor înaintate, rezultă că avocații Ludmila Ciuhrii și Alexandru Panaghiu în interesele inculpatului Dorogan Octavian, contestă sentința doar în latura individualizării pedepsei, considerând că inculpatului urmează a-i fi stabilită pedeapsă sub limitele minime prevăzute la art. 264 alin. (4) Cod penal în coroborare cu art. 79 alin. (1) Cod penal.

Nici partea acuzării nu a atacat sentința în partea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului, motiv pentru care instanța de recurs nu purcede la judecarea fondului cauzei, dar se v-a expune doar în latura individualizării pedepsei și a soluționării acțiunilor civile.

Argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință, pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în *Cauza Albert vs. România din 16.02.2010* statuează că, art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligă instanța să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument *(Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61),* cu toate acestea procesul echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Astfel, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, încadrând just acțiunile inculpatului Dorogan Octavian conform art. 264 alin. (4) Cod penal - *încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare care a provocat decesul unei persoane, acțiune săvârșită cu depășirea limitelor de alcool admisibile și de către o persoană care nu deține permis de conducere.*

Cu titlu preliminar, Colegiul penal statuează că, potrivit art. 439 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, termenul de recurs împotriva hotărârilor pentru care legea nu prevede calea de atac a apelului este de 15 zile de la data pronunțării hotărîrii. Data de la care curge termenul recursului, repunerea în termen, declararea peste termen a recursului şi retragerea recursului se reglementează de prevederile art. 402 - 407, care se aplică în mod corespunzător.

În acest sens se remarcă că, potrivit art. 402 alin. (1) Cod de procedură penală, termenul de apel este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, dacă legea nu dispune altfel.

Conform art. 402 alin. (5) Cod de procedură penală, dacă inculpatul declară apel în termen şi îşi înlocuieşte apărătorul, noul apărător, în termen de 15 zile de la data primirii de către parte a copiei apelului declarat, poate declara apel suplimentar pentru inculpat, în care poate invoca motive adăugătoare de apel.

La caz, Colegiul penal a reținut că sentința de condamnare în privința inculpatului Dorogan Octavian în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal a fost pronunțată integral la data de 24 septembrie 2025.

Din materialele cauzei se constată cu certitudine că, pe parcursul examinării cauzei penale în fond inculpatul Dorogan Octavian a fost asistat de către avocatul Ludmila Ciuhrii, în temeiul mandatului avocațional din 25.07.2025, care în termen a contestat cu recurs sentința primei instanțe.

Ulterior parvenirii cauzei penale pe rolul instanței de recurs, la data de 27.01.2026, tatăl inculpatului, Dorogan ***** a încheiat contractul de asistență

juridică nr. 2/2026 cu avocatul Alexandru Panaghiu, fapt ce se deduce cu certitudine din mandatul avocațional anexat la materialele cauzei.

Implicit, Colegiul penal relevă că la 12.02.2026, avocatul Alexandru Panaghiu în interesele inculpatului Dorogan Octavian a depus recurs suplimentar împotriva sentinței Judecătoriei Soroca, sediul Central din 24 septembrie 2025, fără a solicita repunerea în termenul de atac și fără a invoca motivele omiterii acestuia.

În speță, Colegiul penal notează că, termenul de declarare a recursului suplimentar pentru avocatul Alexandru Panaghiu a ***început a curge din 28.01.2026 și s-a împlinit la data de 11.02.2026, inclusiv***, pe când recursul suplimentar a fost înregistrat în cancelaria Curții de Apel Nord la data de 12.02.2026, cu omiterea termenului prevăzut la art. 402 alin. (5) Cod procedură penală.

Mai mult ca atât, Colegiul reține că avocatul Alexandru Panaghiu nu a solicitat repunerea în termen a recursului în conformitate cu prevederile art.403 Cod de procedură penală și nici nu a explicat instanței motivele omiterii acestui termen, iar instanța nu este în drept din oficiu de a restabili termenul de atac. Or, avocatul Alexandru Panaghiu, fiind conștient că a încheiat contract de asistență juridică cu tatăl inculpatului Dorogan Octavian, urma să depună toată diligența în vederea realizării drepturilor inculpatului de acces la justiție, or, conform art. 1 al Legii cu privire la avocatură, avocatul este persoana calificată şi abilitată, care conform legii trebuie să pledeze și să acționeze în numele clienților săi, să practice dreptul, să apară în fața unei instanțe judecătorești sau să consulte și să reprezinte în materie juridică clienții săi, acțiuni însă omise că către acesta.

Deci, în contextul celor statuate Colegiul penal amintește că, termenul de recurs este un termen procesual legal, durata lui fiind stabilită exhaustiv prin lege, acesta fiind absolut şi având un caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac.

În aceiași ordine de idei, art. 230 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală prevede că, termene în procesul penal sînt intervale de timp în cadrul cărora sau după expirarea cărora pot fi efectuate acţiuni procesuale conform prevederilor prezentului cod. În cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual şi nulitatea actului efectuat peste termen.

Respectiv, potrivit formalismului legii procesual-penale, având caracter de garanție egală pentru toate părțile interesate, în sensul dispozițiilor art. 20 din Constituția Republicii Moldova, ca rațiune, satisfacerea imperativului disciplinării activității procesuale prin stabilirea unor termene peremptorii, se impune obligația îndeplinirii în termen a actelor de procedură, sub sancțiunea decăderii din

exercițiul dreptului. Ca atare, neexecutarea în termen a unui drept procesual, conform sancțiunii menționate, duce la pierderea acestuia.

Subsidiar Colegiul penal reiterează că, prin admiterea unui recurs tardiv și poziționarea uneia dintre părțile procesului penal pe o treaptă mai avantajoasă decât cealaltă parte, se încalcă vădit principiul egalității armelor, care *inter alia* prevede că fiecare parte trebuie să beneficieze de o posibilitate rezonabilă de a prezenta cauza sa în condiții care să nu-i plaseze într-o situație net dezavantajoasă în raport cu partea adversă.

În cele din urmă se notează că, aplicarea regulilor privind termenele de procedură este susceptibilă de a încălca principiul egalității armelor și a securității raporturilor juridice, în general, în măsura în care fiecare dintre părți nu se vor bucura de aceleași mijloace pentru a prezenta argumentele sale în fața unei instanțe *(a se vedea în acest sens, Varnima Corporation International S.A. contra Greciei, nr.48906/06, §27, 28 mai 2009; Ben Naceur contra Franței, nr.63879/00, §32, 3 octombrie 2006; Wynen contra Belgiei, nr.32576/96, §32 CEDO 2002-VIII).*

Așadar, raportând materialele cauzei la textele de procedură penală indicate mai sus și statuările din jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, Colegiul penal reține că, în speța discutată termenul de declarare a recursului suplimentar a fost omis de către avocatul Alexandru Panaghiu, din circumstanțe care sunt imputabile acestuia, și nicidecum instanței de judecată.

Prin urmare se conchide că, recursul suplimentar declarat de avocatul Alexandru Panaghiu în interesele inculpatului Dorogan Octavian împotriva sentinței Judecătoriei Soroca, sediul Central din 24 septembrie 2025 nu se încadrează în termenul legal, fiind depus tardiv, și careva motive întemeiate ce au determinat omiterea termenului de atac nu se constată, iar repunerea recursului suplimentar al apărătorului inculpatului în termen în prezenta speță ar echivala cu avantajarea unei părți în defavoarea alteia, prin extinderea termenului legal de prescripție și revizuire a hotărârii judecătorești, ceea ce în accepțiunea CtEDO *(hotărârea Ghirea versus Republica Moldova)* urmează a fi interpretat ca încălcare a principiilor securității juridice, cât și a egalității armelor, ceea ce duce la violarea art. 6 CEDO.

În același timp Colegiul penal notează că, soluția de respingere a recursului ca depus peste termen sau ca inadmisibil nu implică o verificare a hotărârii atacate, întrucât instanța de recurs nu poate proceda la o verificare de fapt și de drept a acesteia decât în cadrul unui recurs exercitat în mod legal.

Din considerentele expuse mai sus, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge recursul suplimentar declarat de avocatul Alexandru Panaghiu în interesele inculpatului Dorogan Octavian împotriva sentinței Judecătoriei Soroca, sediul Central din 24 septembrie 2025, ca fiind depus peste termen.

Cu titlu de terțio**,** Colegiul penal verificând legalitatea individualizării pedepsei aplicată în privința inculpatului Dorogan Octavian constată că instanța de fond la stabilirea acesteia a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de circumstanțele comiterii infracțiunii, de personalitatea infractorului, de conduita acestuia, de prezența circumstanțelor atenuante și lipsa celor agravante.

În fortificarea acestui deziderat, Colegiul penal conchide că potrivit prevederilor art. 7 alin. (1) Cod penal, la aplicarea legii penale se ţine cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvîrşite, de persoana celui vinovat şi de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvîrşit infracţiuni, cauzînd anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. **(2)** Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni atît din partea condamnaţilor, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Conform art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvîrşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvîrşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia. **(2)** În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracţiunea săvîrşită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepţional şi se aplică atunci cînd gravitatea infracţiunii şi personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă şi nu şi-ar atinge scopul. **(3)** O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvîrşirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blîndă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepţional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

Colegiul penal notează că, prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii.

Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și a pedepsei penale.

Pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

La fel, pedeapsa penală este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiunii atât de către condamnat, precum și de alte persoane, or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Sub imperiul normelor enunțate se reține că, corectarea și reeducarea condamnaților constă în extirparea mobilurilor negative din conștiința lor, mobiluri care au determinat săvârșirea infracțiunii.

Pedeapsa inechitabilă poate fi doar un mijloc de reprimare, cauzând noi suferințe, corespunzător, neatingând scopul de corectare și reeducare, ci de generare a mobilurilor negative.

Atingerea scopurilor pedepsei de corectare și reeducare a infractorului, de prevenire a săvârșirii noilor infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și din partea altor persoane, se realizează strict prin individualizarea ei.

Astfel, la aplicarea pedepsei se ia în considerație, în mod prioritar, personalitatea infractorului, caracteristica deplină a personalității acestuia făcută în baza tuturor însușirilor fizice și psihice ale acestuia, particularități care s-au manifestat nu numai prin fapta comisă, dar și în timpul vieții și activității infractorului în alte condiții.

La fel, instanța de recurs reține că un rol primordial în aprecierea stabilirii și aplicării pedepsei îl are pericolul social al faptei, sens în care valorile ocrotite de legea penală prin incriminarea faptelor trebuie evidențiate atât pentru restabilirea ordinii de drept, cât și pentru educarea inculpatului.

În acest context Colegiul arată că, sistemul dreptului penal stabilește pedepse relativ determinate (limite) și de ele trebuie să se conducă instanța de judecată la aplicarea pedepsei. Aceste limite sunt: minimum și maximum general sau cel special prevăzut pentru fiecare infracțiune în textul incriminator. Depășirea acestora, adică aplicarea eronată a legii în ceea ce privește stabilirea unei pedepse inexistente, servește motiv de casare.

Sub aspectul dat Colegiul penal conchide că prima instanță în mod întemeiat a constatat că la data comiterii infracțiunii, Dorogan Octavian avea împlinită vârsta de 19 ani, fiind născut la 05.02.2006.

Prin urmare, instanța inferioară la stabilirea cuantumului pedepsei corect a aplicat în privința lui Dorogan Octavian prevederile art. 70 alin. (3^1) Cod penal, care stipulează că la aplicarea pedepsei persoanelor care au atins vîrsta de 18 ani, dar nu au atins vîrsta de 21 de ani, care au săvîrşit infracţiune la vîrsta de la 18 pînă la 21 de ani, ***maximul pedepsei se reduce cu o treime***, iar în cazul pedepsei detenţiunii pe viaţă, aceasta se comută în închisoare pe un termen de 30 de ani.

Subsecvent, Colegiul penal reține că cauza penală în privința lui Dorogan Octavian a fost examinată în procedura simplificată prevăzută la art. 364^1 Cod de procedură penală, astfel, speței îi sunt aplicabile dispozițiile art. 80^1 alin. (2) Cod penal, potrivit căruia în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu pentru infracțiunile prevăzute la art.181^1–182, 239–240, 242^1, 242^2, 256, art.264 alin.(2), (4), (6), art.264^1, 324–335^1, 370 şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de ***reducerea cu o pătrime doar a limitei maxime*** de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

Implicit, Colegiul penal atestă că sancțiunea art. 264 alin. (4) Cod penal, prevede pedeapsa închisorii de la 4 la 8 ani cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, *iar prin aplicarea prevederilor art. 70 alin. (3^1) şi art. 80^1 alin. (2) Cod penal, pedeapsa închisorii urmează a fi stabilită în limitele de la 4 ani pînă la 4 ani şi 1 lună.*

Prin urmare, Colegiul penal constată că la stabilirea pedepsei lui Dorogan Octavian au fost respectate limitele de pedeapsă prevăzute la art. 264 alin. (4) Cod penal, inclusiv, prin aplicarea efectelor prevăzute la art. 70 alin. (3^1) și art. 80^1 alin. (2) Cod penal, stabilindu-i inculpatului pedeapsa cu închisoare în limita minimă, ținând cont de personalitatea inculpatului, atitudinea părții vătămate și a succesorului părții vătămate față de inculpat, pe care l-au iertat și au solicitat stabilirea pedepsei cât mai blânde, precum și lipsa circumstanțelor agravante prevăzute la art. 77 Cod penal.

Drept urmare, instanța de recurs apreciază că pedeapsa penală stabilită de prima instanță nu reprezintă o represiune excesivă, ci se justifică atât pentru reeducarea inculpatului, cât şi pentru menținerea ordinii de drept, în conformitate cu scopul preventiv sancționator al pedepsei, așa cum apare enunțat în Codul penal.

Consecvent, Colegiul penal reține că potrivit dispozițiilor art. 79 alin. (1) Cod penal, ținând cont de circumstanțele excepționale ale cauzei, legate de scopul şi motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul şi după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei şi a consecințelor ei, precum şi de contribuirea activă a participantului unei infracțiuni săvîrşite în grup la

descoperirea acesteia, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie. Minoratul persoanei care a săvîrşit infracțiunea se consideră circumstanță excepțională. Săvârșirea infracțiunii de către persoanele care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani poate fi apreciată de către instanța de judecată drept circumstanță excepțională.

În sensul art. 79 Cod penal, se înțelege că în cauză trebuie să existe împrejurări în care s-a derulat fapta infracțională sau în datele privind personalitatea infractorului așa circumstanțe, împrejurări, particularități, situații sau stări de lucruri, care constituie excepție sau se consideră ieșite din comun. Or, împrejurările obișnuite sunt cele care predomină şi caracterizează majoritatea cetățenilor şi nu pot fi considerate excepționale.

Conform art. 78 alin. (2), (5) Cod penal, în cazul în care instanța de judecată constată circumstanțe atenuante la săvârșirea infracțiunii, pedeapsa complementară, prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită, poate fi înlăturată. Dacă există circumstanțe atenuante excepționale, pedeapsa poate fi aplicată conform prevederilor art.79.

Respectiv, instanța trebuie să analizeze cu o deosebită atenție circumstanțele cauzei, care caracterizează pe de o parte modalitatea și împrejurările comiterii faptei prejudiciabile, iar pe de altă parte personalitatea inculpatului care a comis-o, astfel, încât să fie convinsă că într-adevăr în speță sunt prezente *„circumstanțe excepționale”* în sensul art. 79 Cod penal, ce ar permite instanței să stabilească o pedeapsă sub limita minimă prevăzută la sancțiunea art. 264 alin. (4) Cod penal.

Pe aceiași undă de idei, Colegiul penal evidențiază că cumul de circumstanțe atenuante la care face referire partea apărării nu pot fi apreciate drept excepționale, or, deși Dorogan Octavian a comis o infracțiune din imprudență, ultimul a neglijat normele imperative ce prevăd obligativitatea persoanei de a deține permis de conducere și, dând dovadă de o lipsă totală de respect față de normele legale și sociale, a condus mijloacele de transport pe drumurile naționale în lipsa permisului de conducere, inclusiv fiind în stare de ebrietate avansată, fapte care în opinia instanței de recurs au dus la producerea accidentului rutier.

În speță, contrar afirmațiilor avocatului Ludmila Ciuhrii, Colegiul penal nu poate reține drept circumstanțe excepționale, ieșite din comun, ce nu sunt caracteristice comportamentului și personalității subiectului de drept, ținând cont de împrejurările comiterii faptei, iar faptul că a recunoscut vina, a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, a comis infracțiunea la vârsta de 19 ani, este unicul întreținător al familiei numeroase, precum și faptul că succesorul

părții vătămate la iertat, nu pot fi apreciate drept circumstanțe ce ar face o excepție de la general, deoarece ele sunt împrejurării obișnuite ce caracterizează orice persoane, fiind luate în calcul la capitolul individualizării pedepsei și stabilirii cuantumului acesteia.

Prin urmare, Colegiul penal învederează că în lipsa unor circumstanțe excepționale, aplicarea mecanismului prevăzut la art. 79 Cod penal, devine inaplicabil.

În aserțiunea dată, Colegiul penal va menține soluția instanței de fond în partea individualizării pedepsei, fiind apreciat că restabilirea echității sociale perturbate prin infracțiune, precum și corectarea inculpatului vor putea fi realizate doar prin stabilirea unei pedepse cu închisoare în cuantumul fixat de instanța de fond, cu executarea acesteia în penitenciar de tip deschis.

Mai mult ca atât, Colegiul penal că pedeapsa respectivă se impune a fi luată și prin prisma respectării obligațiilor pozitive a statului de a lua măsuri adecvate pentru protejarea vieții celor din jurisdicția sa în conformitate cu articolul 2§1 din CEDO, or, potrivit jurisprudenței CEDO, în pct. 69 a hotărârii sale în cauza CEDO *Smiljanic v. Croatia* se statuează că, participarea în traficul rutier este o activitate potențial susceptibilă de a duce la amenințări grave pentru viața persoanei. Astfel, în contextul siguranței rutiere, îndatoririle autorităților interne implică, în primul rând, obligația de a avea în vigoare un set adecvat de măsuri preventive orientate spre asigurarea siguranței publice și minimizarea numărului de accidente rutiere *(Nicolae Virgiliu Tănase vs România)*.

Generalizând aspectele invocate, Colegiul penal ajunge la concluzia privind respingerea recursului avocatului Ludmila Ciuhrii în interesele inculpatului Dorogan Octavian declarat împotriva sentinței Judecătoriei Soroca, sediul Central din 24 septembrie 2025, ca fiind nefondat, iar recursul suplimentar al avocatului Alexandru Panaghiu în interesele inculpatului Dorogan Octavian, ca fiind depus peste termen, cu menținerea fără modificării a sentinței atacate.

În conformitate cu prevederile art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a), b) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Recursul suplimentar al avocatului Alexandru Panaghiu în interesele inculpatului Dorogan Octavian declarat împotriva sentinței Judecătoriei Soroca, sediul Central din 24 septembrie 2025, respinge ca fiind depus peste termen.

Recursul avocatului Ludmila Ciuhrii în interesele inculpatului Dorogan Octavian declarat împotriva sentinței Judecătoriei Soroca, sediul Central din 24 septembrie 2025, prin care Dorogan Octavian a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal se respinge ca

nefondat, cu menținerea respectivei sentințe și respectivei încheieri fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului: **Judecător:** **Judecător:**